

KÄK

1/2002

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

JULKAISIJA

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
e-mail: sko@utu.fi
WWW: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

TOIMITUS

Päätoimittaja

Timo Raunio

Toimittajat

Jaana Miettinen
Timo Ohvo
Lotta Penttinen
Matleena Pesonen
Liisa Sivonen
Saila Tykkyläinen

Art Director

Timo Raunio

Painosmäärä 250 kpl
Painopaikka
Digipaino, Turun yliopisto

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Esittelyssä SKO:n hallitus 2002	4
Pieniä uutisia	9
Kyykkää lumimyrskyssä	10
Nähtyä, kuultua, haistettua & maistettua	13
Lainsäädäntötyötä SKOlaisittain	14
Möhkö mielessäin	18
Savolaes mies	21
Yliopiston seudun kummalliset kadunnimet	22
In & Out	25
Humanistin vastaisku	26
Lainattuja lauseita	27

Lähes vuoden kestäneen tauon jälkeen Käk on taas kuoriutunut munastaan ja ilmestyy tuomaan lohtua ja piristystä osakuntalaisten muuten niin ankeaan elämään. Oikeastaan tämän lehden kaavailtiin ilmestyvän jo aikaisemmin, mutta jotenkin asia pääsi luiskahtamaan tänne loppukevään puolelle. Kenenkään ei silti kannata murehtia Käen säännöllisen epäsäännöllistä ilmestymistä, sillä luonnonilmiöthän tunnetusti tapahtuvat oman aikataulunsa mukaisesti. Turha niillä on sen kummemmin päätään vaivata.

Lehden ulkoasuun edellisen numeron yhteydessä tehdyt muutokset herättivät jonkin verran huomiota eri tahoilla. Osakunnan hallituksenkin kerrotaan miltei välittömästi alkaneen etsiskellä uutta henkilöä päätoimittajan paikalle, mutta kukaan kysytyistä ei ollut tehtävään suostunut. Niinpä on toistaiseksi jouduttu tyytymään siihen, että entinen päätoimittaja jatkaa tehtävässään. Mutta tällaistaahan tämä elämä on: ei aina käy niin kuin haaveil-
laan.

Timo Raunio

Esittelyssä SKO:n hallitus 2002

Vanhaan tapaan Käk esittelee osakunnan uuden hallituksen. Pelkkien henkilötietojen lisäksi jokaiselle hallituslaiselle on esitetty muutamia psykologisen syväluotaavia kysymyksiä, jotta lukijat pystyisivät niihin anetuista vastauksista perehtymään itse kunkin ajatusmaailmaan ja sielunelämään mahdollisimman tarkkaan.

Koonnut
Saila Tykkyläinen

KYSYMYKSET:

1. Kuka olet ja mitä teet hyväksemme?

2. Toimistolle tulee punaposkinen opiskelija xy ja kysyy miksi hänen tulisi liittyä SKO:hon, mitä vastaat hänelle?

3. Mikä on mielestäsi parasta karjalaisuudessa tai savolaisuudessa?

4. Kuvaile karikatyyri tyyppillistä karjalaisesta tai savolaisesta.

5. Mitä sinun odotetaan tekevän, kun isoäitisi kehottaa korttaamaan?

6. Heräät sunnuntai aamuna rakkaalta, mutta niin epämukavalta sohvaltamme kenkä kainalossasi, mitä on tapahtunut?

7. Minkälaisessa Suomessa luulet, että eläisimme jos Paavo Lipponen, Sauli Niinistö ja Jorma Ollila olisivat savolaisia tai karjalaisia?

8. Mitä mieltä olet kauppoissa myytävistä "karjalanpiirakoista"?

9. Keksihän se pakollinen loppukevenys tähän haastatteluun!

1. **Matleena Pesonen**
Mikkelistä, ruumiilliselta iältä 25 ja henkiseltä 36. Olen kuraattori eli valvon öitä SKO:n puolesta.

2. Hyvä ihminen, ethän sinä halua fakkiutua ja unohtaa juuriasi!

3. Olen etelä-savolais-etelä-pohjalainen. Olen kasvanut Savossa ja oppinut, että nöyrä pitää olla erinomaisuudesta huolimatta! Senkin olen oppinut, että kaupassa voi puhua tuntemattomille ihmisille, vaikka he tuijottavatkin jälkeenpäin vinosti.

4. Keski-ikäinen teini-ikäisten lasten äiti kehuu Mikkelin Maksimatin (perhetutulle) kassalle 15-vuotiaan poikansa uutta tyttöystävää.

5. Olen pelannut mummojeni kanssa korttipelejä, joten sanotaan, että pyytää pelikaveriksi.

6. Olen sairastunut persoonallisuushäiriöön.

7. Mikä Lipponen sitten on, ellei savolainen? Niinistö ei harrastaisi rullaluistelua, vaan kyykkää (salaa) ja Ollila olisi leppoisan miehen maineessa. Jos nämä kolme olisivat savolaisia yhtä aikaa, vallan kärki Suomessa edustaisi liian huonosti eri alueita (nykyisinhän se edustaa jo liian huonosti eri poliittisia mielipiteitä).

8. Mauttomia, raakoja terveystletuja.

9. Jos todella haluatte kuulla kevenyksiäni, liittykää SKO:n hallitukseen, sillä jaan puujalkavitsejä koko uksissa maanantai-iltaisina. Osallistujien tahdosta riippumatta.

1. Olen **Lotta Penttinen** ja teen kaikkea pientä sälää toimistolla, eli olen SKO:n pikku sihteeri.

2. Meillä on kaikkea, mitä ihminen tarvitsee: sohva, kahvinkeitin ja TV. Bonuksena voi vielä saada myötätuntoa ja inhimillistä lämpöä, jos oikein hyvin käy.

3. Savonkielinen anoppi.

4. Nehän on sellasia pieniä otuksia...

5. Ei aavistustakaan. Luultavasti laittaisin sormen suuhun.

6. Oikeastaan en halua ollenkaan tietää.

7. Tuskin vaikuttaisi poliitikkojen syntyperä kovinkaan paljon minun ahtaaseen elämänpäätyyni.

8. Teollinen ruoka on pop!

9. Terve!

1. **Jyrki Tapani Roine**, isäntä.

2. Osakunnassa tapaa mukavia ihmisiä ja pääsee irti opiskelijan harmaasta arjesta. Miksi ei kannattaisi liittyä?

3. Iloisuus ja energisyys.

4. Sosiaalinen tyyppi, jolla on positiivinen elämänsenne.

5. Oisko jotain tekemistä lempipuuhani eli nukkumisen kanssa...

6. On ilmeisesti tullut biletettyä oikein vimosen päälle. Ehkä olen olen hilpeyksissäni luullut kenkää, öööö,

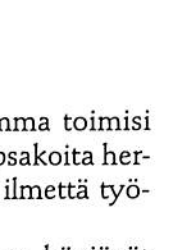

joksikin muuksi..

7. Voi olla, ettei homma toimisi yhtä hyvin kuin nyt. Lupsakoita herroja olisivat. Tulisi lisää ilmettä työhön.

8. Ihan syötäviä, mutta häviävät kirkkaasti erään Taipalsaarella asuvan sydämellisen mummelin luomuksille.

9. Mitä savolaismies sanoi, kun anoppi putosi veneestä? Nyt ei naarata.

1. Olen **Jaana Miettinen** ja toimin osakunnan emäntänä.

2. Kahvin aromaattinen tuoksu lumoa varmastikin xy:n jo ennen kuin ehdin aukaista edes suutani...

3. Mukavat ihmiset.

Karjalanpiirakat. Kalakukko.

4. Karjalaismummo huivi päässä piirakoita leipomassa. Savolaismies Kuopion torilla kalakukko kainalossa.

5. Täytyy tunnustaa ettei aavistustakaan...

6. Juhlat ovat vähän venähtäneet ja olen uupunut kotimatalla...

7. Tuskin tuo paljon maailmanmenoon vaikuttaisi. Eduskunnan kahvilassa tarjoiltaisinkin tosin ehkä karjalanpiirakoita sämpylöiden sijaan!

8. Ei ole äidin kotitekoisten karjalanpiirakoiden voittanutta, mutta paremman puutteessa kaupan piirakat kyllä maistuvat.

9. Höyhen.

1. Olen **Saila Tykkyläinen** ja osakunnan rahastonhoitajana pyrin kaikin voimin pitämään menot-pussin suut tiukasti kiinni ja säilyttämään sisään virtaavat rahamäärät valtavina.

2. Jos haluat rentoutua esimerkiksi kyykän, viinin, pelien ja leffojen parissa, tai vaikka maata silloin tällöin rauhassa sohvalla ja viäntää tai huastaa, niin kannattaa liittyä Savo-Karjalaiseen Osakuntaan. Tietysti saat myös läjäpäin mainetta, kunniaa, rahaa ja suhteita...

3. Karjalaisuudessa on parasta rento meininki ja runsas ruoka.

4. Näen karjalalaisen emännän, joka punaposkisena ja pyylevänä vaijaa monen litran pullataikinaa kirjava huivi päässään ja pajattaa lakkaamatta. Hänen takanaan olevalla pöydällä on kolme pellillistä valmiita karjalanpiirakoita, uunissa hautuu karjalanpaisti, pannulla kaalikääryleitä ja sivupöydällä komeilee popcornilla koristeltu täytekakku. Nauru raikuu.

5. Kurottavan oman ja toisten täysien mahojen ohi lisää apetta lautaselle..

6. Olen luultavasti ollut yömyöhään pakertamassa osakuntamme tilejä suoraksi ja vääntämässä hikihaatussa hakemuksia rahahanojen pitämiseksi aukinaisina. Luonto on kuitenkin jossain vaiheessa yötä pakottanut minut vierailemaan S-osiksen vessassa, jossa toinen kenkäni on jäänyt tiukasti kiinni tahmaiseen lattiaan. Väsyin kengän kankeamiseen irti

liejusta ja päätin oikaista toimistomme sohvalle.

7. Jos edellä mainitut herrat olisivat karjalaisia, eläisimme maassa jossa ei olisi leipäjonoja. Suhteet eteläisiin maihin olisivat erinomaiset, mutta jäyhät pohjalaiset paheksuisivat epärealistisia tavoitteitamme ja lupauksiamme. Suomesta tulisi Pohjois-Euroopan Italia.

8. Paheksun niitä syvästi. >:(

9. Elämä on laiffii, but so not.
- Matti Nykänen -

1. Olen **Marko Korhonen**. Toimin osakunnan siäsiainsihteerinä, eli käytännössä vastaan jäsenrekisteristä.

2. Näin hauskaa ja älykäästä seuraa on vaikea muualta löytää, ja miksi enää etsisit, kun jo löysit meidät.

3. Savolaisuudessa parasta on se, että milloinkaan ei mene niin huonosti etteikö siitä pystyisi viittä viittä. Karjalaisuudesta en ymmärrä mitään.

4. Savolaisethan ovat niin monimuotoisia ihmisiä, ettei heistä pysty tekemän karikatyyriä kirveellekään (ei niin kieroona saa osumaa). Karjalainen: Joka päivä annoksen karjalampiirakoita leipova puhelias mummo.

5. Noloa! En tiedä. Pitää varmaan soittaa kotiin ja tarkistaa äidiltä.

6. Jotain on saattanutkin tapahtua, mutta mitään en ainakaan tunnusta... En ainakaan sitä, että olisin nauttinut illalla muutakin kuin vettä... Sitäkään

en tunnusta, että veden nautin suoraan Aurajoesta. Tai sitä, että olisin myöhästynyt viimeisestä linjasta... Enkä varsinkaan sitä, että pompin toimistolle yhdellä jalalla... puolet vähemmän melua!

7. Eikös ainakin Lipponen ole kovasti yrittänyt soluttautua savolaisten heimoon? Jos nämä herrat olisivat savolaisia, niin valtion budjetti olisi kerrankin haaskoo luettavoo ja "savolaisten laulu" olisi yksi Nokian vakiosoittoonäistä...

8. Ainakaan näissä turkulaisissa kaupoissa ei ole karjalanpiirakoita ikinä edes nähty. Kunpa niitä pystyisi sanomaan edes riisipiirakoiksi...

9. Paras kuulemani määrittely tulevasta toimenkuvastani opintojen jälkeen: "Arkeologi, sehän on se heppu, joka tutkii vieläkin vanhempia kiviä kuin mitä geologi tutkii." Eli, jos joku löytää maailmankaikkeutta vanhempia kiviä, niin mulle voi soittaa.

1. **Liisa Sivonen**, ulkoasiainsihteeriksi. Jos kireältä opiskelutahdilta jäisi runsaammin aikaa, osallistuisin paljon enemmän osakunnan toimintaan. Nyt panokseni järjestöme hyväksi rajoittuu vain pakollisiin kuvioihin eli pyrin antamaan elonmerkkejä olemassaolotamme toisille järjestöille.

2. Olet aidosti tervetullut joukkoomme, sillä haluamme mahdollisimman laajan edustuksen jäseniä yliopiston eri aloilta. Toimistomme

sijaitsee keskeisellä paikalla, joten sinne on helppo tulla levähtämään joko päivystyksen aikoihin tai iltaisin, kun järjestämme letkeitä peli- ja videoiltoja. Osakuntajäsenyyden etu on se, että tutustuu monen eri alan opiskelijoihin, ja voi näin luoda yhteyksiä useille ammattialoille.

3. Rakkaus ja arvostus kotiseutua kohtaan ja iloiset supliikki-immeiset.

4. Karikatyyri-karjalainen pimputtaa kanteletta matkailupyhätöksi rakennetussa hirsilinnassa. Karikatyyri-savolainen seisoo Kuopion torilla kalakukko kainalossa ja miettii, keltä ostaisi parhaimmat kualiikiärylleet.

5. En ymmärrä, minkälaisesta suakkunasta tässä mahtaa olla kyse.

6. Nukkumatti on tainnut vasta äsken niin virkeän osakuntalaisen.

7. Mutta Paavohan viettääkin lomansa Ilomantsissa...

8. Unohda proteesin kiinnitysaine – osta kaupan "liisteripiirakka"!

9. Vastaa kevätaurion kutsuun ja siirry painotuore Käk-lehti lukemistona jollekin Turun laivaterasseista!

1. Olen **Henna Nykänen**. Kannan korteni kekkoon saattamalla osakuntatovereideni tietoon hallituksen ja muidenkin keksimät metkut. Suomeksi sanottuna olen siis tiedotussihteeri.

2. Opiskelija xy:n kannattaa liittyä ehdottomasti SKO:hon suojellakseen punaiset poskensa opiskelun kalven-

tavalta vaikutukselta!

3. Onneksi olen aito savo-karjalainen, joten saan kummankin parhaat palaset: aitous, lupsakkuus, ruuat, upeat maisemat...

4. Pulkkisen karjalaismummosketsin mummot.

5. Ei varmaan kehottais miun mummo korttaamaan... en tiijä!

6. Olen tavannut unelmieni miespuolisen Tuhkimon S-Osiksen loistokkaissa tanssiaisissa. Mies itse ei ilmeisesti kokenut samanlaista taikaa vaan livisti karkuun, mutta sain kuitenkin kengästä kiinni. Tarkat muistikuvat illasta ja miehen ulkonäöstä ovat hämärän peitossa, joten minun täytyy lähteä sovittamaan kenkää jokaisen vastaantulevan miehen jalkaan... TO BE CONTINUED

7. Olisi ainakin vähän enemmän naurunremakkaa ja sujuvampia sanakäänteitä tv-uutisten haastatteluissa!

8. Sulkavan leipomolla on hyviä, muut joutaa Kankkulan kaivoon! Tai sitten niitä ei pidä ajatella karjalampiirakoina...

9. Mies ajaa maantietä autolla. Nainen ajaa samaa tietä toiseen suuntaan. Kun he ovat toistensa kohdalla, nainen nojautuu ikkunasta ulos ja huutaa: "Sika!" Mies työntää välittömästi päänsä ulos autonsa ikkunasta ja huutaa: "Hullu ämmä!" Molemmat jatkavat matkaa eri suuntiin. Kun mies ajaa hetken päästä tienmutkaan, hän törmää keskellä tietä seisovaan valtavaan sikaan ja kuolee.

Tarinan opetus : Jospa miehet vain joskus kuuntelisivat.

Pieniä uutisia

Teksti: Timo Ohvo,
Loitta Penttinen &
Timo Raunio

Osakunnan taannoinen isäntä Petri Kähkönen väitteli syksyllä kulinarian tohtoriksi tutkimuksellaan *Pettuleivästä jätkänjuustoon. Valtion metsämaiden asutuslain, lex Kallion ja lex Pulkeisen vaikutus Sotkamon ja Kuhmon tilattoman väestön ruokatalouden kulinnaaristen erityispiirteiden muutoksiin 1922-1939 elmgren-heinoslaisen kulinariakäsityksen valossa tarkasteltuna.*

Saavutettujen tutkimustulosten lisäksi työ herätti suurta mielenkiintoa siinä sovelletun uuden tieteellisen metodin ansiosta. Lähdeaineistoa valitessaan tutkija näet katsoi relevantiksi lähteistöksi vain sen materiaalin, joka sijaitsi tutkijan käden ulottuvilla hänen istuessaan kirjoituspöytänsä ääressä. Tätä lähteidenkeruumenetelmää voidaankin pitää mainiona vastalääkkeenä tietotulvaan ja informaatioähkyyn, joista nykyisin usein kuulee valitettavan. Milloinkahan tämän menetelmän soveltaminen leviää Kulinaarisesta tiedekunnasta yliopiston muihin tiedekuntiin?

* * *

Viimeisen vuoden aikana osakuntalaiset ovat paljastuneet todelliseksi pelimiehiksi. Peli-illoissa on riittänyt vilskettä ja naurun hörskötystä, erityisesti Alias on tuonut aivan uusia puolia esiin lähimmäisistä. Kukapa olisi uskonut, että naiset käyttävät

kaulassaan kaulapantaa tai että kastointi on ensimmänen mieleen tuleva asia lemmikeistä puhuttaessa. Jos siis haluat tietää totuuden toverista, ota hänet mukaan pelaamaan!

* * *

Dokaaniveljeskunnan keskuudessa on paljastunut skandaali. Osakunnan XXI dokaani, vuonna 1999 tehtävään valittu Kaija Kangasjärvi on sukua erään kunnan raittiusseurille. Vieläkin kiusallisemmaksi tilanteen tekee se, että tämän raittiusseurinkin nimi on Kaija Kangasjärvi. Odotamme mielenkiinnolla, mihin toimenpiteisiin dokaaniveljeskunta ryhtyy asian johdosta.

* * *

Eräänä iltapäivänä erään osakunnan miesjäsenen päiväunet toimistolla katkesivat, kun sisään marssivat Moon-TV-tähdet Vera ja Sami (kyllä, Pornostarasta!) etsien opiskelijabileitä. Neuvottuaan tähtöset S-Osikselta Club Socikselle jäsenemme vastaanotti palkintona nimikirjoituksen omistuskirjoituksella varustettuna: "Imatran pojalle, pidä peli kovalaan, vasempaan rintalihakseen, vaan paperille. Todisteet ovat nähtävissä toimistolla.

Kyykkää

lumimyrskyssä

Teksti: Jaana Miettinen & Lotta Penttinen
Kuvat: Timo Raunio

Eräänä helmikuun aamuna neljä unista hahmoa saapui Educariumin kentälle mukanaan pari spraypulloa ja narukerä. Tarkoituksena oli tehdä unelmien pelikentät SKO-openkyykkäturnausta varten. Haastetta lisäsi hirmumyrskylukemiin yltnyt tuuli, joka levitti maalisuihkeen toimitsijan kasvoille kentän sijasta. Jään päälle kinoksiksi kasautunut räntälumi tuotti myös oman ohjelmanumeronsa.

Melkein ajallaan joukkueet saapuivat stadionalueelle, tosin kaksi ilmoittautunutta joukkuetta ilmeisesti kavahatti myrskyä ja katsoi parhaaksi vetäytyä kisasta. Tosimiehet sen sijaan tart-

tuivat urhoollisesti karttuihin ja aloittivat kamppailun kiertopalkinnosta. Ensimmäisessä lohossa pelasivat AALY, Kriitikki II ja Persearsenaali, toisen lohkon muodostivat F-10, Kri-

tiikki I ja SKO:n oma joukkue. Ensin pelattiin alkuerät, ja lohkojen viimeiset tiputettiin sääliä tuntematta pois kovasta pelistä. Ankaraksi pelin teki – kovan tason lisäksi – tiheä räntäsade, joka tahmasi kentän ja takertui kyykkiin lyhentäen niiden lentoa. Kovien ponnisteluiden tuloksena saatiin selville lohkojen ykköset, jotka pääsivät kultaotteluun ja kakkoset, joiden kohtalona oli taistelu pronssista. Tällä kertaa pelattiin lyhyellä kaa-valla ja välierät poistettiin kisaohjelmasta. Väliajalla toimistolla elvytettiin pelaajia ja tuomareita ja väännettiin pipot kuiviksi ennen finaalia.

Pronssista kilpailivat F-10 ja SKO:n joukkue. Peli ratkesi raivostuttavan

pienellä marginaalilla, eli yhdellä pisteellä F-10:n hyväksi. Voitto oli historiallinen, sillä joukkue oli kahdes-sa viimeisimmässä turnauksessa hävinnyt jokaisen pelaamansa erän. Aina ei voi hävitä. Finaalipeli käytiin AALY:n ja Persearsenaalin kesken AALY:n ottaessa voiton hienoisella kyykkäerolla.

Yo-kylän sauna lämmitti kohmeiset kisailijat turnauksen jälkeen. Alkoholilla epäillään myös olleen osuutta asiaan. Myöhemmin illalla menestyjät palkittiin ravintola Prof-fan kabinetissa. Kolmanneksi tullut joukkue palkittiin suklaalla, kakkoset saivat haalarimerkit ja sisuja. AALY vei jättipotin, sillä kolmannen perät-

SKO:n joukkue: Elina Laine, Riikka Peltonen, Vilppu Suominen ja Jaana Miettinen.

Jos oli sää hankala pelaajille, niin sitä se oli myös tuomareille, joiden pöytäkirjat kastuivat pahanpäiväisesti.

Kiertopalkinto luovutetaan voittoisalle AALY:n joukkueelle.

täisen SKO-openin voittonsa ansiosta he saivat SKO:n kiertokartun ikimaksi. Karttu oli kiertänyt voittajilla vuodesta 1985, joten haikeudella me siitä luovuimme. Hurjan urakan tehneet tuomarit, Jyrki Roine ja Liisa Sivonen, saivat pelkän lämpimän käden sijasta myös suklaata.

Kaikissa saduissa loppu on onnellinen, niin tässäkin. Myöhemmin AALY ilmoitti jalosti luopuvansa omistusoikeudestaan kiertokarttuun ja luovuttavansa sen takaisin kiertoon ensi vuoden SKO-openissa. Odotamme innolla jatkoa kartun kierrolle.

NÄHTYÄ, KUULTUA,

Teksti:
Matleena
Pesonen

HAISTETTUA & MAISTETTUA

Lukuvuoden kuluessa toimistolta on löytynyt muutamia emännättömiä vaatekappaleita, kuten kenkä ja kangaskappale, johon kuuluu neljä pitkämäistä sekä kaksi pyöreää osaa. Esiintymistiheys on ollut erityisen suuri juhlien jälkeen.

Seniorijuhlien jatkoilla eräs vierasta (sammuttuaan ja toivuttuaan jälleen) valitti italiansalaatin outoa makua. Vain osakunnan keittiöhirmut tiesivät totuuden: tuossa Kokoomusnuorten jälkeensä jättämässä avaamattomassa salaattirasiasa oli ollut

Osakunnan naiset ällistyttivät Jusleniassa peräti neljä kertaa pumppaamalla Vapaa Valinnan kahdenkymmenenviiden markan termoksista täysiä mukillisia kahvia tehottomien pumppujen aiheuttamasta epäuskosta huolimatta. Viimeisimmällä kerralla naiset kostivat ja särkivät osakunnan oman kahvinkeitin.

-----kärpänen. Bzzzzzzzz!

Lainsäädäntötyötä SKOlaisittain

Teksti: Matleena Pesonen
Kuva: Timo Raunio

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan nykyisestä hallituksesta puolet (neljä henkilöä) on tulevia juristeja. Johtuneeko ylenmääräisestä halukkuudesta päästä säätämään lakia, mutta olemme tänä keväänä polkaisseet käyntiin muutamia vuosia uinuneen osakunnan sääntöuudistushankkeen. Opiskelijajyhdistyksen säännöt ovat lakia hieman alemman tasoisia säädöksiä ja siksi oivaa harjoitusmateriaalia.

Nykyiset säännöt ovat peräisin vuodelta 1985. Huhujen mukaan ne uudistettiin 1990-luvulla, mutta jok'ikinen kappale uusia sääntöjä pääsi katoamaan teille tietymättömille eikä niitä koskaan päästy noudattamaan. Haikea tarina, joka tarjosi meille tilaisuuden päästä koettelemaan lainsäätäjän taitojamme.

En muuten sattumalta kirjoittanut osakunnan virallista nimeä isoilla alkukirjaimilla. Voimassa olevien

sääntöjen mukaan nimi on Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ja sillä selvä. Isojen alkukirjainten suosimista moniosaisten erisnimien jälkimmäisissä osissa sanotaan *anglismiksi* eli englantilaisen kirjoitustyylin matkimiseksi. Tuskin sääntötyöryhmä (johon muuten kuuluvat alussa mainitut hallituksen oikeusoppineet jäsenet) kuitenkaan tähän julkeaa puuttua – se tuntuisi siltä, kuin emme tunnustaisi osakunnan olevan

Erittäin Tärkeä Yhdistys. Sitä osakunta nimittäin mitä suurimmassa määrin on.

Seuraavassa kerron joistakin tärkeimmistä suunnitelmissa olevista muutoksista. Todettakoon kuitenkin, että uudistustyö on vasta alussa, joten suunnitelmat saattavat muuttua paljonkin osakuntalaisten kommenttien pohjalta tai sääntötyöryhmän kokemien valaistusten seurauksena.

Ensinnäkin on korjattava selkeä vanhahtavuus, joka johtuu taannoin toteutetusta läänijaon uudistuksesta. Pian nimittäin meille tulevat uudet jäsenet eivät edes tiedä syntyneensä entisissä Kuopion, Kymen, Mikkelin ja Pohjois-Karjalan lääneissä eivätkä siksi voi esittää näitä jäsenyyttä puoltavia seikkoja jäsenenomuksissaan. (Sivumennen sanoen eivät Satakunnan nuoret 1990-luvun puolivälissä edes tienneet koko Mikkelin läänin olemassaoloa ja silloin se vielä *oli* olemassa.)

Osakunnan sääntöjen mukaan hyväksymme jäseniksi Turun korkeakouluissa opiskelevia, etupäässä mainituista lääneistä kotoisin olevia opiskelijoita. Nyt tuo kohta voidaan korvata edellyttämällä kotoperäisyyttä etupäässä Itä-Suomen läänistä. Sinänsä vaikkapa Lapin läänissä syntyminen ei enenkään ole tuhonnut kenenkään unelmaa skolaisuudesta, sillä säännöissä on tuo maaginen sana "etupäässä". Tällaiset sanat ovat säädöstekstien pelastavia enkeleitä: ne luovat painotuksia sulkematta mitään pois.

Opiskelunsa päättäneille jäsenille säännöt sallivat liittymisen seniorijäseniksi hallituksen armollisella hyväksynnällä. Käytäntö on kuitenkin ollut sellainen, että jäsen (tai hänen kaverinsa) ilmoittaa, kun jaksaa, valmistuneensa ja hänet siirretään osakunnan jäsenrekisterissä junioripuolelta senioripuolelle. Palkkioksi senioriudesta saa arvonantoa ja kalliimmat illalliskortit seniori- ja vuosijuhlissa. Päälle päätteeksi menettää äänioikeutensa osakunnan kokouksissa. Harva seniori käy osakunnan kokouksissa, joten emme tiedä, kuka tuota äänioikeutta kaipaisi. Siirtymistä seniorijäseneksi lienee kuitenkin syytä helpottaa niin, että se teoriassa vastaisi käytäntöä. Siitä tarvitsisi tulevaisuudessa siis ainoastaan ilmoittaa osakunnan hallitukselle.

Lisäksi kokemus on osoittanut, että monet osakunnan aktiivisimmista seniorijäsenistä ovat jatko-opiskelijoita. He eivät siis ole päättäneet opiskeluaan. Näin ollen seniorijäseneksi pääsemisen autuuden edellytyksenä tulisi sääntöjenkin tasolla olla nimenomaan perustutkinnon suorittaminen.

Osakunnan luottamustehtäviin ei viime aikoina ole ollut liikaa tunkua. Ennustan, ettei tiukkoja äänestyksiä nähdä lähitulevaisuudessakaan, elleivät maailmankirjat mene sekaisin ja koko Itä-Suomen lääni ryntää lounaisrannikolle opiskelemaan. Opiskelijatoiminnan luonne näyttää muutenkin muuttuneen entistä nopea-tempoisemmaksi: aktiivisuus kestää

pari kolme vuotta, sitten aletaan jo suunnitella valmistumista tai ainakin työelämää. Seniorijäsenet käyvät osakunnassa lähinnä kahvilla ja kakulla.

Näistä syistä sääntötyöryhmä katsoo aiheelliseksi muuttaa kohtaa, jossa I ja II kuraattorin valinnassa etusija annetaan akateemisen oppiarvon saavuttaneille. Se, että allekirjoittaneella nykyisellä kuraattorilla on akateeminen oppiarvo (ylpeys on terve pohjalainen piirre), on nimittäin silkkaa sattumaa. Moisen perään ei viime syksynä hallituksen muodostamiskokouksessa kysytty. Ei itse asiassa kysytty edes rikosrekisteriä.

Jos ja kun valintatilanteita vielä tulee, katsoisimme oppiarvoa paremmaksi suositukseksi ansioituneisuuden osakuntatoiminnassa. SKO:n kuraattori ei nimittäin nykyisin ainkaan ole mikään sikariportaan edustaja, joka käy kokouksissa nuijaa paukuttamassa ja tyttöjä nipistelemässä. Esityslistatkin on mietittävä itse.

Edellä mainittuun opiskelijakulttuurin nopeatempoisuuteen viitaten suunnitelmissa on myös lyhentää I kuraattorin toimikausi kahdesta vuodesta vuoteen. Tässä ei muuten kirjoittajalla suinkaan ole oma lehmä ojassa, vaan kyse on ajan hermolla pysyttelemisestä!

Lopuksi huomattakoon hallituksen kokoonpanon mahdollinen porrastaminen tulevaisuudessa. Sääntötyöryhmän suunnitelman mukaan hallitukseen kuuluisi aina I ja II kuraattori, pääsihteeri ja taloudenhoitaja. Näin myös päätösvaltaisuuden

edellyttämät viisi läsnäolijaa kokouksessa pudotettaisiin neljään. Edellisten lisäksi hallitukseen *voisivat* kuulua isäntä, emäntä, tiedotussihteeri, ulkoasiainsihteeri, sisäasiainsihteeri ja kulttuurisihteeri (jälkimmäisen nimeksi on ehdotettu myös vapaa-ajansihteeriä).

Vaikka voida-verbi tässä edustaa kielellistä keinoa, jota alan tieteilijät kutsuvat englanninkielisellä nimityksellä *hedging* eli suomeksi suurin piirtein lievennys tai heikennys, ei tarkoitus ole vähentää viimeksi mainittujen hallitustehtävien merkitystä, vaan turvata yhdistystoiminnalle olennaisten postien täyttyminen joka vuosi ensimmäisinä. Lisäksi korostettaisiin sitä, ettei kaikkia paikkoja tarvitse pyrkiä hampaat irvessä saamaan täyteen. S-Osiksen vanhat seinät ovat nähneet monia vajaita hallituksia kaatumatta.

Tällaisia asioita osakunnan sääntötyöryhmällä on päällimmäisenä mielessä. Ryhmä on kokoontunut vasta yhden kerran, joten sen ehdotukset eivät missään nimessä ole lopullisia tai näin vähäisiä. Kevään aikana asian etenemisestä tiedotetaan SKO:n sähköpostilistalla ja toivotaan kommentteja kaikilta osakuntalaisilta ja varsinkin niiltä parroilta, jotka olivat mukana siinä taannoisessa, mystisesti haihtuneessa uudistustyössä. Kynnys osallistua alenee, kun pidetään mielessä, että toisin kuin Koraanin ilmoittaminen, osakuntasääntöjen laatiminen ei koskaan ole peruuttamatonta.

SKO:n säännöt 2002 Lisäosan
täydennysosa

SKO:n säännöt 2002 Lisäosa

SKO:n säännöt 2002 Täydennysosa

SKO:n säännöt 2002 Osa 8

SKO:n säännöt 2002 Osa 7

SKO:n säännöt 2002 Osa 6

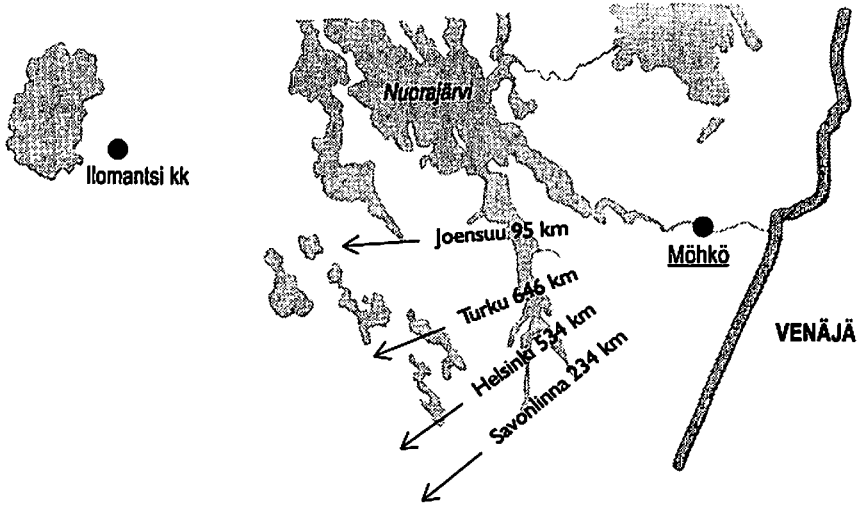
SKO:n säännöt 2002 Osa 5

SKO:n säännöt 2002 Osa 4

SKO:n säännöt 2002 Osa 3

SKO:n säännöt 2002 Osa 2

SKO:n säännöt 2002 Osa 1

Möhkö mielessäin

Kiitäessäni ketkaravia yliopistonmäen ja ElectroCityn välisellä jääpinnoitteisella kadulla juolahtaa mieleeni harva se kerta Möhkön varmaluminen talvi. Ainakaan lapsuudestani en muista yhtäkään lumetonta talvea – aina oli mahdollista rakentaa lumiukkoja, -linnoja ja -lyhtyjä. Hiihtääkin sai kylliksi joko koulussa mitalilusikan kiilto silmissä tai kotona naapurin lasten kanssa ihan vain huvin vuoksi vauhdin hurmiota tavoitellen pelottavan jyrkissä laskuissa.

Kaikkein hauskinda oli kuitenkin juoksennella villinä keväisillä hankiaisilla juuri tähän vuodenaikaan. Monesti saatoimme seikkailla rajavyöhykkeellä arveluttavan pitkälle kohden Venäjän rajaa, mutta oikeak-

si loikkariksi ei meistä kukaan halunnut ruveta.

Aidot idästä länteen päin suunnistavat rajaloikkarit kiinnostivat suunnattomasti matkailijoita, joita Möhkön Ruukkimuseolla opastin kesä-

Teksti: Liisa Sivonen
Kuvat: Liisa Mononen & Jarmo Sillanpää

töikseni myöhemmin, kun leikki-ikä ja pahin puberteetti olivat jo onnellisesti takana päin. Länsi- ja Etelä-Suomesta tulleet vierailijaryhmät halusivat ehdottomasti kuulla, millaista oli elää noin lähellä eksoottista valtakunnan itärajaa. Kerroin heille, että Möhkössä oli luultavasti rauhallisempaa ja turvallisempaa kuin heidän kotiseuduillaan, sillä olihan meillä sentään rajamiehet turvanamme. Toki muutamia loikkaritarinoita piti jutun höysteeksi kertoa, sillä muutenhan

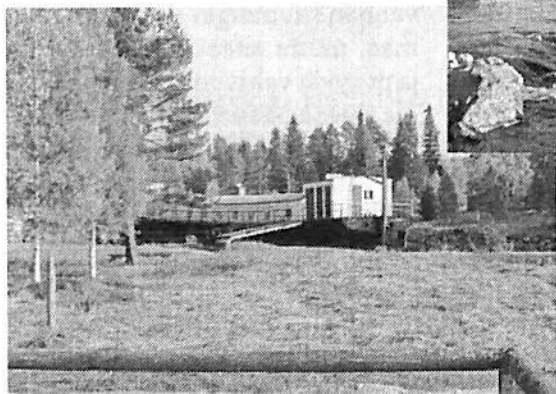
rajaseudun jännittävä elämänpiiri olisi jäänyt matkailijalle tuntemattomaksi.

Esittelin vierailijoille myös itse nähtävyyttä eli Möhkön Ruukkimuseota, joka kertoo paikalla toimineesta rautaruukista. Se valmisti eräänlaista raakarautaa seutukunnan järvistä kerätystä järvivalmista. Parhaimpina aikoinaan ruukki työllisti kaikkiaan 2000 ihmistä. Noina aikoina kylämme oli emäpitäjänsä Ilomantsiakin merkittävämpi keskus.

Ruukkimuseon päärakennus Pytinki

Möhkönkosken silta

Kahvilalaiva Manta

Ilomantsin ensimmäinen kansakoulu perustettiin juuri Möhköön, ja tuossa samaisessa koulussa minä olen opintieni aloittanut. Onneksi ei sentään tarvinnut hiihtää kouluun niin kuin monet ruukin aikana tekivät. Minulle ja pikkusiskolleni selvisi varhain, mitä merkitsee syntyä susirajan tuolla puolen. Petoeläinvaaran takia meidät kyydittiin taksilla kotiovelta koulun portaille. Me emme esittäneet vastalauseita. Ei sinne kouluun muuten olisi päässytäkään, sillä Suomessahan ei julkisia palveluja järjestetä ns. syrjäseuduille. Etäisyydet ovat ilmeisesti liian pitkiä.

Muistelen lämpimästi noita vuosia kyläkoulussamme, jossa oli ainakin kolmisenkymmentä oppilasta siellä aloittaessani. Kun sitten ala-asteen oppimääräni oli täyttymäisillään, oli meitä oppilaita viidennellä ja kuudennella luokalla yhteensä kahdeksan kappaletta. Kyläkoulussamme kaikki saivat yksilöllistä opetusta, ja aikaa riitti erikoistarpeiden huomioimiseen. Paljosta jäivät paitsi nykylapset ylisuurissa opetusryhmissään.

Eniten kaihoan Möhkön kesäidylliä. On ihanaa osallistua juhannuksena Ruukin Suvijuhlille. Tapahtumassa on yleensä näytelmä, puheita, runoja ja työnäytöksiä. Karjalaisten laulun jälkeen on ihan pakko käydä kokeilemassa onneaan ruukin puistossa kiertävällä Lemmenpolulla. Sitten askeleeni suuntaavat Kahvila Mantaan. Tämä savottalaisten asuntoproomuna toiminut alus on kylän halki virtaavan Koitajoen rannassa

talkoovoimin kunnostettuna kahvilana. Sen kannella on äärettömän rentouttavaa istuskella auringossa ja kuunnella ja katsella ohi virtaavaa jokea. Minulla ei ole ikinä vaikeuksia päättää, mitä ottaisin kahvikuposen seuraksi – sen on oltava perinteinen vatruska ja munavoita. Ah, tuota makunautintoa! Kun sitten kotvasen kuluttua raaskin jatkaa matkaini, käyn tarkastamassa matkailijatilanteen Möhkön Karhumajat -lomakylässä joen varressa. Siellä vierähtää helposti iloinen tarinatuokio lomakylän vastaanotossa.

Ruokatarpeet kesämökkireissua varten hankin luonnollisesti kyläsämme sijaitsevasta koko EU:n itäisimmästä kaupasta. Kauppakassiin sujahtaa mukaan pussillinen aivan tuoreita sokerimunkkeja, jotka eivät möhköläisuskomuksen mukaan löydä vertaistaan aivan lähitienoilta. Kauppa on kylän hermokeskus, sillä se toimii myös asiamiespostina ja kirjastona. Kylän laidalla on rajavartioasema, joka muistuttaa olemassaolollaan siitä, että kovin paljon idemmäksi ei matkaa voi enää jatkaa Suomen rajojen sisäpuolella.

Toki minä arvostan Turun tarjoamaa koulutusta, kulttuurientoja ja vanhan kaupungin arvokasta tunnelmaa, mutta siteet kotiseutuun ovat ja pysyvät vahvoina. Keväthangille ei ole toivoa päästä kirmaillemaan näissä olosuhteissa, joten täytynee vaihtaa lajia. Luistimet esiin ja Turun kaduille kiittämään feresin helmat lepattaen!

Savolaes mies

Savossa mies suomen kieltä ousvosti viäntää,
ja iltasin vaemolleen selekäsä kiäntää.
Ee siitä selevin päen juttuseuroo oo,
mutta parin ryypyn jäläkeen vitsin jopa murjasoo!

Arkisin voepottua syöpi tuo ukko
mutta pyhisin pöötee koristaapi Partasen kalakukko.
Yllesä luonteeltaan on lupsakka,
paetsi jos jäkättämmään alakaa oma akka.

Sillon suattaa suusta kirosana tulla
ja itehillintä olla hilikulla!
Semmonen siis on se savolaes mies,
vaekka kaekkihan sen jo ennakoltakkii ties.

- Jaana Miettinen

HUOM! Kirjoittaja kiistää ko miestyyppiä koskevien havain-
tojen perustuvan omiin tosielämän kokemuksiinsa.

KUMMALLISET KADUNNIMET

Teksti ja kuva:
Timo Raunio

Moni on varmasti joskus ihmetellyt yliopiston seudun kadun- ja paikannimiä, joista monet tuntuvat hieman erikoisilta. Turun maakuntamuseon syksyllä 2001 julkaisema teos *Turun nimistö 2* selvittää näiden nimien taustaa.

Mäki, jolla mm. yliopiston hallintorakennus, kirjasto ja luonnontieteiden talot sijaitsevat, on nimeltään **Ryssänmäki**. Daniel Juslenius on vuonna 1700 ilmestyneessä teoksessaan *Aboa vetus et nova* selittänyt nimen tulleen siitä, että novgorodilaiset olisivat vuoden 1318 sotaretkellään leiryntyneet tälle paikalle, mutta tähän ei enää uskota. Uudemman teorian mukaan nimi juontuu Jacob Rydz-nimisestä miekkosesta, joka 1500-luvun lopulla omisti yhden mäellä tuolin sijanneesta viidestä talosta.

Vuonna 1947 Turun puuseppien ammattiosasto teki Suomi-Neuvostoliitto-seuran välityksellä aloitteen, että mäen nimi muutettaisiin Vesilinnanmäeksi sinne vuonna 1940 valmistuneen vesilinnan mukaan. Asia kuitenkin raukesi, ja vanha nimi jäi virallisesti voimaan. Epävirallisesti mäkeä tosin on kutsuttu Vesilinnanmäeksi sekä varsinkin Yliopistonmäeksi sen jälkeen, kun kyseinen laitos siirtyi alueelle 1950-luvun puolivälissä. Mäen harjaa kiertävä tie oli jo 1939 nimetty virallisesti **Vesilinnantieksi**.

Ryssänmäen länsirinteessä oleva ryteikkö on vuodesta 1997 ollut nimeltään **Pelikaanipuisto**. Nimi tulee siitä, kun viereisen korttelin nimi on vuodesta 1830 ollut Pelikaani; Turun keskusta-alueen jokaisella korttelilla on näet oma nimensä, vaikkei niitä suuremmin missään käytäkään. Pelikaanipuisto on muuten sikäli erikoinen paikka, että se sisältää

Vänrikinkatu

Ryssänmäenrinne

Kasarminrinne

Vesilinnantie

Vatselankatu

Pelikaani-
puisto

Ryssän-
mäki

Henrikinkatu

Horttokuja

Rehtorinpellonkatu

Kinnamyllynkatu

muinaisuistoalueen: pätkän kaupungin vanhaa tullimuuria, joka jatkuu Vesilinnantien toisella puolella yliopiston korttelissa.

Pelikaanipuiston välittömänä jatkeena – eli Vesilinnantien ja taloustieteen laitosrakennuksen välissä – on

toinen ja vieläkin pahempi ryteikkö. Sen virallinen nimi on vuodesta 1953 ollut **Kasarminrinne**, koska sen takaa alkoi tuolloin kasarmialue. Pelikaanipuistoa kiertävä kävelytie on puolestaan ollut vuodesta 1994 **Ryssänmäenrinne**. Sen takaa lähtevä

Vänrikinkatu on vuonna 1897 saanut nimensä niin ikään alueen läheisyydessä sijainneen varuskunnan mukaan. Se, että lukuisista eri sotilaslarvoista nimeen on otettu juuri vänrikki, lienee Runebergin *Vänrikki Stoolin tarinoiden* vaikutusta.

Henrikinkatu on saanut nimensä piispa Henrikin mukaan. Alkujaan kadun nimi oli Pyhän Henrikin katu, mutta vuonna 1890 pyhä-etuliite poistettiin. Samassa yhteydessä myös Kerttulinkatu ja Eerikinkatu menettivät pyhyytensä. 1920-luvulla pyhä-etuliitteitä esitettiin palautettaviksi, mutta kaupunginvaltuusto ei lämmennyt ajatukselle.

Horttokujan nimi tulee mitä ilmeisimmin alueella 1700-luvulla olleen talonomistajan nimestä. Ennen vuotta 1953 nimi oli muodossa Horttonkuja, mutta sitten joku keksi teorian, että sana "hortto" onkin tarkoittanut alueella aikoinaan ollutta puutarhaa, ja täten nimi muutettiin kieliopillisesti oikeampaan asuun. Sittemmin tuo puutarhateoria on todettu vääräksi, mutta kadunnimeä ei ole enää viitsitty palauttaa ennalleen, vaan se on jätetty nykyiseen virheeliseen muotoonsa.

Nimi **Rehtorinpellonkatu** selittyy sillä, että alueella on aikoinaan ollut Turun katedraalikoulun rehtorille kuulunut pelto. Loogista, eikö totta? Tämän kadun jatkeena oleva **Vatselankatu** on puolestaan saanut nimensä Ryssänmäen kohdalla kauan sitten sijainneesta Vatsela (Vadze-la) -nimisestä kylästä.

Kiinamyllynkatu on saanut nimensä siitä, että Turun apteekkarit olivat perustaneet läheiselle kukkulle vuoden 1815 tienoilla tuulimyllyn kiinakuoren jauhattamista varten. Nimellä ei siis ole mitään tekemistä Kiinan valtion kanssa – ei sittenkään, vaikka kadun nimi vuosina 1890–1924 oli kiinankatu.

Nimi Kiinamyllynkatu tuottaa monille ihmisille helposti vaikeuksia, he kun tuppaaavat lisäämään sanan keskelle ylimääräisen n-kirjaimen. Sama ongelma oli Turun virkamiehiläkin, jotka vuonna 1924 nimesivät kadun erehdyksessä Kiinanmyllynkaduksi. Virhe korjattiin neljä vuotta myöhemmin, jolloin nykyinen nimi korjatussa muodossaan otettiin käyttöön.

Näiden olemassa olevien nimien lisäksi voidaan mainita muutamia käytöstä poistettuja tai toteutumatta jääneitä mielenkiintoisia nimiä. Esimerkiksi Ryssänmäen laella vesilinnan vieressä ollut aukio oli vuosina 1939–59 virallisesti **Napaturun aukio**; nimi juontaa juurensa keskiajalta, jolloin tuomiokirkon itäpuolella oli Napaturu-niminen alue. Niin ikään keskiaikaista perua on nimi **Pyhän ruumiin kuja**, jota 1920-luvun alussa esitettiin Gezeliuksenkadulle. Nykyiselle Vähä Hämeenkadulle taas esitettiin vuonna 1890 nimeä **Mätäjärvenkatu**, lähistöllä kun oli vielä 1700-luvulla ollut Mätäjärvi-niminen haiseva lammikko. Mistähän syystä näin persoonalliset nimet eivät kuitenkaan kelvannet?

In&out

Koonneet
ahkerat
toimiston asukit

SKO:ssa on nyt in:

- Aurinko
- Juhlat
- Vahva kahvi
- Nuorisomuoti
- Opintojen pakoileminen toimistolla
- Dingo & Apulanta
- Söötit ja älykkäät vaihto-opiskelijapojat
- Suomisen pojat

SKO:ssa on nyt out:

- Velvollisuudet
- Turun talvi
- Toiminta-avustuksen laskeminen
- Kesätyöt
- Suomi-pop
- MTV
- Opiskelu & tentit
- Teatteri-alastomuus (näytelmä Sadan vuoden yksinäisyys)
- Ressu Redford osakunnan eetterissä

Humanistin vastaisku

Teksti ja kuva:
Timo Raunio

Luotettavilta tahoilta saatujen tietojen mukaan eräs osakunnan seniorijäsen on kehittänyt lottosysteemin, jolla rahahanat aukeavat!

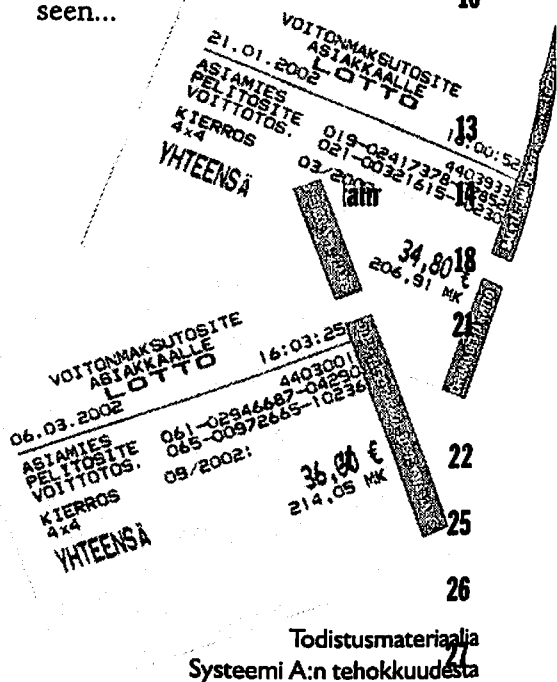
Vannoutuneena humanistina kyseinen seniorijäsen on aina vieroksunut kaikkia matemaattisia touhuja, mutta tällä kertaa hän tinki periaatteistaan ja ryhtyi testaamaan jo lukioaikoinaan keksimäänsä lottosysteemiä. Motiivikseen hän kertoo kyllästymisensä tähän rahaa palvovaan yhteiskuntaan; hän halusi näyttää, että kylä humanistitkin pystyvät rahaa käärimään, jos niikseen tulee.

Tarkkoja tietoja tästä lottosysteemistä ei ymmärrettävästikään ole saatavissa. Sen verran on kuitenkin paljastettu, että kyseessä on itse asiassa kaksikin eri menetelmää. Systeemi A tuottaa noin 35 prosentin todennäköisyydellä vähintäänkin pikkuvoiton jo muutaman euron pelipanoksella – on vain tiedettävä, mihin ruutuihin laittaa rastit ja mihin ei. Mikäli kehitys jatkuu lupaavana, kyseinen seniorijäsen on luvannut muistaa osakuntaakin jonkinlaisella avustuksella.

Systeemi B on huomattavasti järeämpi. Laskelmien mukaan sillä pystyy yltämään päävoittoon yli 90 prosentin todennäköisyydellä, mutta varjopuolenaan tämä systeemi edellyttää lottoamista noin 100.000 eu-

rolla. Näin suuren alkupääoman puute on estänyt systeemin kokeilemisen käytännössä – tuskinpa kukaan pankinjohtajakaan myöntäisi lainaa lottoamiseen.

Kyseinen seniorijäsen kertoo jatkavansa kokeiluja Systeemi A:lla ja harjoittavansa vaurastumista sen avulla. Jos hän jonain päivänä huomaa omistavansa 100.000 euroa, saattaa hän käyttää sen Systeemi B:n toteuttamiseen...

Lainattuja lauseita

Koonnut
Timo Raunio

"Moni inhoaa Wordiä juuri sen keinotekoisien älykkyyden vuoksi. Word si-
sentää ja numeroi kappaleita käyttäjän puolesta, poistaa komentoja valikois-
ta, korvaa väliviivat ajatusviivoilla ja yrittää täydentää päivämääriä väärään
muotoon.

Hyvää tarkoittavat automaattitoiminnot aktivoituvat väärään aikaan ja
väärällä tavalla."

Petteri Järvinen Tietokone-lehdessä 1/2002.

"Vaimoni on hurahtanut samaan oppiin. Vaan koska minä vien roskat ei vai-
moni tiedä että kaikki pussukat menevät sinne samaan isoon keräilyastiaan."

*Nimimerkki "Rauhanomaista vastarintaa vouhotukselle" Ilta-Sanomien netti-
keskustelupalstalla 28.2.2002 käsiteltäessä roskien lajittelun tarpeellisuutta.*

"Mistä muuten tiedät, ettei tenttikirjasikin ole vain tutkijan terapeuttinen
proosateos?"

*Merituuli Ahola City-lehdessä 3/2002. Jutussa annetaan ymmärtää, että tieteelli-
nen huijaus on paljon tavallisempaa kuin mitä yleisesti kuvitellaan.*

"Suomalaisen työnantajan silmissä vastavalmistunut työnhakija -- on-joten-
kin epäilyttävä. Hänet luokitellaan työttömäksi, joka ei ole onnistunut hank-
kimaan töitä vaan on joutunut suorittamaan opintonsa loppuun. Sellaisessa
täytyy olla jotain pahasti pielessä. Graduaivaille valmis opiskelija kuulostaa
paljon pontevammalta."

Pauliina Pulkeinen Helsingin Sanomissa 14.3.2002.

LUENTOJA
ELÄMÄSTÄ

JOKA
ILTA

Räventola
PROFFAN
K E L L A R I

REHTORINPELLONKATU 6

PUH. 250 5515